

PRESSEMEDDELELSE NR. 105/23

Luxembourg den 21. juni 2023

Retstens kendelse i sag T-628/22 | Repasi mod Kommissionen

Klassificeringssystemet: Retten afviser et søgsmål anlagt af et medlem af Europa-Parlamentet til prøvelse af Kommissionens forordning om bæredygtighed af visse økonomiske aktiviteter i tilknytning til fossilgas og atomenergi

Til forskel fra Europa-Parlamentet kan dets individuelle medlemmer ikke anfægte en sådan retsakt

Den 18. juni 2020 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union forordning 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer ¹. I denne forordning fastlægges kriterierne for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig i lyset af forskellige miljømål, der er defineret heri. Modvirkning af klimaændringer udgør et af disse mål ². I henhold til denne tekst bidrager de økonomiske omstillingsaktiviteter – dvs. de aktiviteter, hvor der ikke findes teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer – væsentligt til modvirkning af klimaændringer, når de fører til klimaneutralitet, forudsat at visse kriterier overholdes.

Dette er baggrunden for, at Europa-Kommissionen har vedtaget delegeret forordning 2022/1214 ³, hvori fastlægges de tekniske undersøgelseskriterier, som gør det muligt at fastlægge, på hvilke betingelser visse økonomiske aktiviteter i tilknytning til fossilgas og atomenergi er omfattet af omstillingsaktiviteter, som bl.a. kan bidrage til målet om modvirkning af klimaændringer.

Da René Repasi, der er medlem af Europa-Parlamentet, er af den opfattelse, at Kommissionen havde overskredet sin beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, har han anlagt han sag ved Retten med påstand om annullation af denne forordning, idet han gør gældende, at der ved denne forordning er sket en underminering af Parlamentets lovgivningskompetence og dermed af hans rettigheder som medlem heraf.

I sin kendelse **tager Retten for første gang stilling til et parlamentsmedlems søgsmålskompetence i forhold til at prøve en delegeret forordning fra Kommissionen, inden den afviser søgsmålet fra realitetsbehandling.**

Retstens bemærkninger

Indledningsvis bemærker Retten, at det følger af artikel 263, stk. 4, TEUF, at enhver fysisk eller juridisk person kan indbringe en klage med henblik på prøvelse af en retsakt, der ikke er rettet til vedkommende, når den pågældende retsakt berører denne umiddelbart og individuelt, eller når der er tale om en regelfastsættende retsakt, der berører

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18.6.2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT 2020, L 198, s. 13).

² Artikel 3 og 9 i forordning 2020/852.

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9.3.2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter (EUT 2022, L 188, s. 1).

vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger. For at en privatperson kan være umiddelbart berørt af den anfægtede retsakt, skal to betingelser kumulativt være opfyldt. For det første skal den anfægtede foranstaltning umiddelbart have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og for det andet må foranstaltningen ikke overlade et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den.

Hvad angår sagsøgerens ret til at anfægte den delegerede forordning 2022/1214 fremgår det ganske vist af retspraksis, at en retsakt fra Parlamentet, der påvirker betingelserne for udøvelsen af dets medlemmers parlamentariske funktioner, er en retsakt, som umiddelbart påvirker medlemmernes retsstilling. Retten præciserer imidlertid, at denne retspraksis vedrører de foranstaltninger angående Parlamentets interne organisation, der umiddelbart påvirker dets medlemmer, og ikke kunne overføres på det foreliggende tilfælde, hvor disse medlemmers rettigheder kun kunne påvirkes indirekte af den hævdede underminering af Parlamentets lovgivningskompetence. **Alle sagsøgerens rettigheder, der er forbundet med udøvelsen af Parlamentets lovgivningskompetence** – såsom retten til at deltage i en almindelig lovgivningsprocedure, retten til overholdelse af kompetence- og procedurebestemmelserne, retten til at forsvare Parlamentets demokratiske beføjelser samt retten til at stemme, initiativretten og retten til deltagelse med henblik på at sikre en politisk indflydelse – **kan nemlig kun udøves inden for rammerne af Parlamentets interne procedurer og kan derfor ikke anses for umiddelbart berørt af vedtagelsen af den delegerede forordning 2022/1214.**

Retten tilføjer i denne forbindelse, at **princippet om repræsentativt demokrati og retsstatsprincippet**, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for en anerkendelse af sin søgsmålskompetence, **samt beskyttelsen af den institutionelle ligevægt og af mindretallets ret til retsbeskyttelse, ikke kan ændre denne konklusion, eftersom Parlamentet har en ret til at anlægge sag til prøvelse af EU-retsakter, som kan sikre overholdelsen af disse principper.** Det samme gælder sagsøgerens argumenter om, at Parlamentets medlemmer skulle anses for at være umiddelbart berørt af de retsakter, der påvirker kompetenceregler, grundlæggende bestemmelser om lovgivningsproceduren eller retsakter, der udgør magtfordrejning.

Henset til disse betragtninger konkluderer Retten, at sagsøgeren ikke har søgsmålskompetence, eftersom han ikke er umiddelbart berørt af den delegerede forordning 2022/1214.

BEMÆRKNING: Annulationssøgsmål tilsigter annulation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annulationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Kendelsen](#) offentliggøres på webstedet CURIA.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Følg Domstolen online!

